

ефективності впровадження сучасних засобів управління та підготовки особового складу.

Розумний Олександр Анатолійович

Інструктор (з бойової підготовки)

сержант

Київський інститут Національної гвардії України

**УДОСКОНАЛЕННЯ СИСТЕМИ ПІДГОТОВКИ ТА ЗАСТОСУВАННЯ
ОРГАНІВ ТА ПІДРОЗДІЛІВ СЕКТОРУ БЕЗПЕКИ І ОБОРОНИ
З УРАХУВАННЯМ БОЙОВОГО ДОСВІДУ
(З ПОЗИЦІЇ ТАКТИЧНОЇ МЕДИЦИНИ)**

Ключові слова: підготовка військовослужбовців, бойовий досвід, виживання поранених

Вступ: Сучасні бойові дії довели, що рівень підготовки з тактичної медицини безпосередньо впливає на виживання особового складу. Значна частина втрат у бойових умовах пов'язана з причинами, які можуть бути усунені на етапі домедичної допомоги. Саме тому впровадження бойового досвіду у сфері тактичної медицини є одним із ключових напрямів удосконалення системи підготовки підрозділів сектору безпеки і оборони.

Мета дослідження: Метою даної роботи є визначення ролі тактичної медицини у вдосконаленні підготовки та застосування підрозділів, а також аналіз шляхів впровадження бойового досвіду для зниження втрат і підвищення ефективності дій.

Об'єкт дослідження: Об'єктом дослідження є система підготовки та застосування підрозділів сектору безпеки і оборони в частині медичного забезпечення.

Предмет дослідження: Предметом дослідження є впровадження принципів тактичної медицини, заснованих на бойовому досвіді, у підготовку особового складу та практику дій підрозділів.

Суть дослідження: Бойовий досвід сучасних конфліктів показує, що найбільша кількість смертей на полі бою пов'язана з масивною кровотечею, обструкцією дихальних шляхів та напруженим пневмотораксом. Усі ці стани можуть бути усунені на догоспітальному етапі за умови належної підготовки особового складу. Саме тому одним із головних напрямів удосконалення є навчання кожного військовослужбовця базовим алгоритмам надання допомоги.

Важливим аспектом є впровадження єдиних стандартів дій, які ґрунтуються на реальному бойовому досвіді. Алгоритми надання допомоги мають бути максимально простими, чіткими та доведеними до автоматизму. Регулярні тренування, моделювання бойових ситуацій і відпрацювання дій у стресових умовах дозволяють сформулювати необхідні навички, що знижують ризик помилок.

Особливу увагу слід приділити оснащенню особового складу. Використання індивідуальних аптечок, сучасних засобів зупинки кровотечі та забезпечення дихання є обов'язковою умовою ефективного надання допомоги. Водночас бойовий досвід показує, що навіть найкраще оснащення є неефективним без належної підготовки.

Не менш важливим є питання організації медичної евакуації. Впровадження ефективних алгоритмів евакуації поранених, чітка взаємодія між підрозділами та медичними службами дозволяють значно підвищити шанси на виживання. Бойовий досвід свідчить, що затримка евакуації є одним із критичних факторів втрат.

Також важливим напрямом є психологічна підготовка військовослужбовців. Надання допомоги в умовах небезпеки, під вогнем або у стресових ситуаціях потребує не лише знань, а й психологічної стійкості. Саме тому навчання має включати елементи стрес-тренування.

Крім того, впровадження бойового досвіду передбачає постійний аналіз випадків поранень і надання допомоги. Це дозволяє виявляти типові помилки, удосконалювати навчальні програми та підвищувати ефективність підготовки.

Висновки: Отже, тактична медицина є одним із ключових елементів удосконалення системи підготовки та застосування підрозділів сектору безпеки і оборони. Впровадження бойового досвіду у цій сфері дозволяє суттєво знизити втрати, підвищити виживаність поранених і забезпечити ефективність виконання бойових завдань. Комплексний підхід, що включає навчання, оснащення, організацію евакуації та психологічну підготовку, є необхідною умовою сучасної боєздатності.

Росляков Олексій Васильович

*ад'юнкт докторантури та ад'юнктури
підполковник*

Національна академія Національної гвардії України

Горелишев Станіслав Анатолійович

*доцент кафедри тактики
навчально-наукового інституту забезпечення державної безпеки
кандидат технічних наук, доцент
Національна академія Національної гвардії України*

МЕТОДИЧНИЙ ПІДХІД ДО ОЦІНЮВАННЯ МОЖЛИВОСТЕЙ ВІЙСЬКОВИХ ЧАСТИН НГУ ЩОДО ОБОРОНИ ЯДЕРНИХ УСТАНОВОК

Сучасні умови ведення бойових дій характеризуються високою динамічністю, асиметричністю загроз та значним впливом повітряного компонента, зокрема безпілотних літальних апаратів. Особливої чутливості набуває проблема забезпечення стійкої оборони важливих державних об'єктів, до яких належать ядерні установи (ЯУ).

Практика організації їх оборони вимагає не лише якісного формування бойових порядків, але й кількісно обґрунтованої оцінки можливостей наявних сил і засобів

**АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ ТЕОРІЇ ТА ПРАКТИКИ СЛУЖБОВО-БОЙОВОЇ
ДІЯЛЬНОСТІ СКЛАДОВИХ СЕКТОРУ БЕЗПЕКИ ТА ОБОРОНИ В СУЧАСНИХ
УМОВАХ**